

SANJA IVANČIĆ, SANJA ACALIJA

Pitaj Arsen!

Etnografski doprinosi Arsen Duplančića

Ask Arsen!

Ethnographic contributions of Arsen Duplančić

Sanja Ivančić
Etnografski muzej Split / Ethnographic Museum Split
Iza Vestibula 1
HR - 21000 Split
sanja@etnografski-muzej-split.hr

UDK: 023.4Duplančić, A.

Stručni članak / Scholarly article
Primljeno / Received: 20. 3. 2023.
Prihvaćeno / Accepted: 31. 7. 2023.

Sanja Acalija
Muzej grada Kaštela / Museum of the town of Kaštela
Lušiško Brce 1
HR - 21215 Kaštel Lukšić
sanjaacalija66@gmail.com

Arsen Duplančić već je kao student Pedagoške akademije pokazivao sklonost prema etnografiji, koju je gajio i kao zaposlenik u knjižnici Arheološkog muzeja u Splitu. Kao dugogodišnjem voditelju te bogate knjižnice bili su mu dostupni mnogi tekstovi i dokumenti s kulturno-antropološkim sadržajima, koje je koristio u svojim stručnim tekstovima i prilozi-
ma, od kojih se mnogi odnose na splitsko-kaštelanski prostor.

Ključne riječi: *etnografija/kulturna antropologija, narodne nošnje, knjižnica Arheološkog muzeja u Splitu, knjižničar, Split, Kaštela, Solin.*

As a student at the Pedagogical Academy, Arsen Duplančić displayed a clear affinity for ethnography, a passion he further developed as a library employee at the Archaeological Museum in Split. Serving as the long-time head of this extensive library, he had access to a wealth of cultural and anthropological texts and documents, which he incorporated into his professional writings and contributions, often focusing on the Split-Kaštela region.

Key words: *ethnography/cultural anthropology, folk costumes, library of the Archaeological Museum in Split, librarian, Split, Kaštela, Solin.*

Zbog zainteresiranosti za širok krug povijesnih i kulturnih tema Splita i njegove okolice, kolega Arsen Duplančić često je dolazio u doticaj i surađivao s brojnim institucijama i pojedincima istog društveno-humanističkog usmjerenja. Razmjenjivao je informacije, znanja i iskustva te sudjelovao u mnogim izložbama i/ili publikacijama kao njihov autor, koautor ili priređivač. Kao knjižničar i dugogodišnji voditelj knjižnice Arheološkog muzeja u Splitu, najstarije muzejske ustanove u Hrvatskoj, imao je uvid u izdanja i drugu građu koju je Muzej tijekom svoje dvjestogodišnje djelatnosti prikupljao ili im je bio izdavač. Uz mnoštvo zanimljivih tiskanih i rukopisnih naslova, danas je ondje pohranjen značajan fond starih i rijetkih izdanja ne samo arheološke tematike, što nam sugerira i naziv muzejskog glasila *Bullettino di archeologia e storia dalmata / Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku / Vijesnik za arheologiju i povijest dalmatinsku*, koji je još od prvog broja, od godine 1878., do danas ostao časopisom za arheologiju i dalmatinsku povijest te povijest umjetnosti, premda su mu teme s vremenom postale dominantno arheološke.

Još kao student Pedagoške akademije u Splitu Arsen Duplančić bio je u vrlo bliskom dodiru s etnografskim predmetima, kao čuvar prostora i prodavač ulaznica u Etnografskom muzeju Split. Uz to su izložbe *Slavonski zlatovez iz 1977.*, *Narodni nakit Dalmacije iz 1979.* i *Narodni nakit: (iz muzejske zbirke) iz 1986.* godine potaknule i odredile njegovu trajnu sklonost prema etnologiji i etnologima. Kasnije će iz takve naklonosti i radnog mjesta knjižničara bogate knjižnice Arheološkog muzeja u Splitu nastati, neposredno ili posredno, višestruki prilozi i doprinosi poznavanju kulturne antropologije *domaće sredine splitsko-kaštelanskog prostora*.

Te profesionalne odrednice Arsen Duplančića, po struci povjesničara zaposlenog na mjestu glavnog knjižničara jedne tako respektabilne knjižnice, usmjeravale su ga ka kulturno-povijesnim temama, posebno onima koje nisu do kraja razjašnjene. Podatke iz različitih pisanih i likovnih izvora preispitivao je, dopunjavao i postavljao u potpuno novu sadržajnu cjelinu.

Iz takvog istraživačkog pristupa i osobnosti, a radi ostvarenja svoje zamisli, 1997. godine kolega Duplančić je Etnografskom muzeju Split, a nedugo kasnije i novoosnovanom Muzeju grada Kaštela, predložio suradnju na istraživanju i prezentiranju etnografske građe i to njezine tada najpopularnije sadržajne dionice: narodne nošnje. Osnovna ideja bila je prikupiti sve već obznanjene ili javnosti nepoznate povijesne likovne prikaze splitske, kaštelanske, a potom i solinske narodne nošnje, te njihove pretiske na listovima objediniti u mape.

Vjerujemo da je upravo radno mjesto knjižničara u Arheološkome muzeju u Splitu zavelo i navelo kolegu Arsen Duplančića na ovakvu zamisao, jer Muzej, osnovan 1820. godine, obiluje odgovarajućom ilustrativnom građom iz 18. i 19. stoljeća, poput putopisa, grafika i crteža, što stranih autora, što šarmantnih radova domaćih slikara amatera kao što su Antun Barač i Petar Zečević. Ipak, rekli bismo da je najpoticajnije djelo iz muzej-

Due to his interest in a wide range of historical and cultural topics concerning Split and its environs, Arsen Duplančić frequently engaged with numerous institutions and individuals sharing similar socio-humanistic pursuits. This collaborative approach allowed for the exchange of information, knowledge, and experiences, leading to his involvement in various exhibitions and publications as an author, co-author, or editor. As the librarian and longstanding head of the library at the Archaeological Museum in Split, Croatia's oldest museum institution, Duplančić had access to publications and material amassed over the museum's two-century history. Among the diverse array of printed and manuscript titles, the library houses a notable collection of old and rare editions, not only on archaeology, as suggested by the museum's journal title *Bullettino di archeologia e storia dalmata / Vjesnik za arheologiju i povijest dalmatinsku / Journal of Dalmatian Archaeology and History*, which has maintained its focus on archaeology, Dalmatian history, and art history since its first issue in 1878, albeit with an evolving emphasis towards topics on archaeology over time.

Even as a student at the Pedagogical Academy in Split, Arsen Duplančić was intimately involved with ethnographic artefacts as a security guard and ticket seller at the Ethnographic Museum in Split. In addition, the exhibitions *Slavonic Gold Embroidery* in 1977, *Folk Jewellery of Dalmatia* in 1979, and *Folk Jewellery: From the Museum Collection* in 1986 stimulated and influenced his enduring passion for ethnology and ethnologists. This early exposure, directly or indirectly, laid the foundation for Duplančić's subsequent contributions to the cultural anthropology of the Split-Kaštela region, facilitated by his affection for the subject and his role as the librarian of the extensive library at the Archaeological Museum in Split.

The professional trajectory of Arsen Duplančić, a historian by profession working as head librarian of a very prestigious library, steered him towards cultural and historical subjects, particularly those areas requiring further exploration. Duplančić examined, supplemented, and synthesised data from diverse written and artistic sources into entirely new content.

Building on his research-oriented approach and personality, in 1997, Duplančić proposed a collaboration with the Ethnographic Museum of Split and shortly thereafter with the newly established Museum of the Town of Kaštela. He aimed to realise an idea of cooperation to research and showcase ethnographic materials, particularly focusing on the most popular content section at the time: folk costumes. The primary goal was to gather all known and unknown historical depictions of folk costumes from Split, Kaštela, and Solin and consolidate their prints into artbooks.

We believe that Arsen's role as the librarian at the Archaeological Museum in Split significantly influenced and guided him towards this endeavour, due to the fact that the Museum, established in 1820, boasts an extensive collection of illustrative material from the 18th and 19th centuries, including

ske knjižnice bio izvornik koji etnografska struka dobro pozna- je kao Carrarinu¹ *La Dalmazia descritta...con 48 tavole miniate rappresentanti i principali costumi nazionali*, a šira javnost kao likovne priloge u mnogim i dosta kasnijim stručnim radovi- ma. Naglasimo da je autor ovog važnog djela iz 1846. godine, otisnutog s *četrdeset osam tablica* prikaza narodnih nošnji Dal- macije, rođeni Splitski Frane Carrara baš u to vrijeme bio ar- heolog i konzervator Arheološkog muzeja, a zatim i njegov rav- natelj.

Etnografski muzej u Splitu prihvatio je Duplančićevu su- gestiju i tako je nastao niz od tri mape likovnih prikaza narod- nih nošnji Splita, Kaštela i Solina. Njima je Etnografski muzej bio izdavač ili suizdavač s Muzejom grada Kaštela (1999.) i Do- mom kulture Zvonimir u Solinu (2009.), a Arsen je bio njihov priređivač i autor predgovora. On je prikupljene *likovne prikaze pomno pretražio, vremenskim slijedom posložio, atribuirao im au- tore, tehnike i godine izrade, izvore i vlasnike, te ih je sve prikupio opet u tematsku grafičku mapu nošnji. ... Iako se ovakvo „presla- givanje gotovog materijala“ čini lagan posao, zbog brojnih obrada i prerada originala precrtavanjem, te inih pretisaka ovih radova, teško se dolazi do razgraničavanja njihovih izvornih svojstava.*²

Prva mapa, *Splitska narodna nošnja: prikazi na starim gra- fikama i crtežima*, objavljena je 1998. godine, a sadrži 39 slika na 30 listova, zajedno s predgovorom i popisom slika. Ona je bila jedna od sastavnica višeslojnog projekta radnog naziva „Spli'ska grandeca“. Kolegica Iva Meštrović, knjižničarka Etno- grafskog muzeja Split, ovaj je opsežni izložbeni projekt u svom nedavnom radu o izdavačkoj djelatnosti matične ustanove sa- žeto predstavila:

*Muzej je tijekom 1998. godine realizirao izložbeni projekt Spli'ska grandeca u Muzejskom prostoru u Splitu, u Klovićevim dvorima u Zagrebu te u zgradi Muzeja za vrijeme posjeta Svetoga Oca Splitu. Izložba je sadržavala nekoliko cjelina: izbor iz fundusa Muzeja kojim su prikazani kompleti splitske radne i svečane nošnje, radove umjetnika na temu splitske nošnje, grafičku mapu Split- ska narodna nošnja s tridesetak crno-bijelih i koloriranih prikaza splitske nošnje do kraja 19. stoljeća iz arhiva Splita, Zagreba, Lon- dona, New Yorka i Beograda, CD-ROM Splitske uspomene na koje- mu je šire obrađena tema Splita, splitske povijesti i splitske nošnje. Izložbu prati bogato ilustriran katalog Spli'ska grandeca. Autorica izložbe je Sanja Ivančić. Autori tematskih jedinica kataloga izlož- be su: Ilda Vidović-Begonja, Sanja Ivančić, Branka Vojnović-Tra- živuk i Arsen Duplančić.*³

Arsen Duplančić jedini je povjesničar među splitskim et- nolozima koji je bio kreator ne samo klasičnih tiskanih publi- kacija ovog projekta, nego će za povijest ostati zabilježena či-

travelogues, prints, and drawings by both foreign authors and local amateur painters such as Antun Barač and Petar Zeče- vić. However, perhaps the most influential piece in the mu- seum library was *La Dalmazia descritta...con 48 tavole minia- te rappresentanti i principali costumi nazionali* by Carrara¹, an original known to ethnographic professionals and the general public alike for its contributions to many subsequent professi- onal works. Notably, the author of this work from 1846, featu- ring *forty-eight plates* depicting the folk costumes of Dalmatia, was Frane Carrara, a native of Split who at that time worked as an archaeologist and conservator, and later on as a director, of the Archaeological Museum.

Duplančić's proposal was accepted by the Ethnograph- ic Museum in Split, leading to the creation of three artbo- oks showcasing representations of folk costumes from Split, Kaštela, and Solin. The Ethnographic Museum served as the publisher or co-publisher with the Museum of the Town of Kaštela in 1999 and the Zvonimir Cultural Centre in Solin in 2009, with Arsen assuming the roles of editor and foreword author. Duplančić *meticulously curated the collected art repre- sentations, organising them chronologically while documenting their authors, techniques, dates of creation, sources, and owners, and then compiling them into thematic graphic artbooks depicting the costumes. ... Although this “rearrangement of finished mate- rial” might seem simple, the extensive processing and reworking of the original artworks through redrawing and reprinting make it difficult to discern their original properties.*²

The first collection, *Split Folk Costume: Depictions in Old En- gravings and Drawings*, was published in 1998. It comprises 39 images across 30 sheets, accompanied by a foreword and a list of images. The collection was part of a larger project known internally as “Spli'ska grandeca.” Iva Meštrović, the librarian of the Ethnographic Museum of Split, succinctly outlined this extensive exhibition project in her recent text on the publis- hing activities of the parent institution:

Throughout 1998, the museum successfully realised the exhibi- tion project Spli'ska grandeca in the Museum area in Split, Klovi- ćevi dvori in Zagreb, and the Museum building during the visit of the Holy Father to Split. The exhibition comprised several compo- nents: a section from the Museum's collection showcasing sets of work and ceremonial costumes from Split; a graphic artbook titled Split Folk Costume featuring around thirty black-and-white and coloured images depicting Split costumes until the late 19th centu- ry sourced from archives in Split, Zagreb, London, New York, and Belgrade; and a CD-ROM titled Split Memories offering a more detailed exploration of Split's history, culture, and costumes. The

1 Frane Carrara (Split, 16. 11. 1812. – Venecija, 29. 1. 1854.), arheolog, povjesničar i etnograf. Studije je završio u Zadru i Beču. Bio je rav- natelj Arheološkog muzeja u Splitu od 1842. do 1853. godine.

2 Ivančić, Acalija 2015, str. 13 i bilj. 6.

3 Meštrović 2020, str. 41.

1 Frane Carrara (Split, November 16, 1812–Venice, January 29, 1854) was an archaeologist, historian, and ethnographer. He completed his studies in Zadar and Vienna. He served as the director of the Archaeological Museum in Split from 1842 to 1853.

2 Ivančić, Acalija 2015, p. 13 and note 6.

Slika 1.
Predstavljanje mape *Kaštelanska narodna nošnja* 10. prosinca 1999. u Hotelu *Palace* u Kaštel Starome. Slijeva nadesno: Sanja Acalija, Milan Ivanišević, Dinka Alaupović Gjeldum, Silvio Braica, Arsen Duplančić, Ankica Babin.

Figure 1.
Presentation of the artbook *Kaštela Folk Costume* on December 10, 1999, at Hotel *Palace* in Kaštel Stari. From left to right: Sanja Acalija, Mila Ivanišević, Dinka Alaupović Gjeldum, Silvio Braica, Arsen Duplančić, and Ankica Babin.

njenica o njegovom sudjelovanju u izradi prvog elektroničnog izdanja CD-ROM-a Etnografskog muzeja *Splitske uspomene*, multimedije etnografskog sadržaja kao ciljano novog produkta Muzeja.⁴ Digitalizirana građa zapisana na optičkom disku muzejskoj je publici bila dostupna na, u to vrijeme, gotovo nepoznatoj *touch screen* inačici pretraživanja, odnosno na multimedijском kiosku posuđenom od *Kroma*, splitske informatičke firme koja je izradila i CD-ROM.

Već sljedeće godine objavljena je mapa *Kaštelanska narodna nošnja: prikazi na starim grafikama i crtežima*, kao prva publikacija tek osnovanog Muzeja grada Kaštela. Zanimljiva je činjenica da je Muzej osnovan 21. studenoga 1999,⁵ a uz prigodnu izložbu i tiskani kalendar s dvanaest izabranih slika, mapa je javnosti predstavljena 10. prosinca iste godine u „Plavom salonu“ hotela *Palace* u Kaštel Starome, jer Muzej u tom trenutku nije raspolagao odgovarajućim prostorom (sl. 1, 2). Mapa je otišnuta u istom formatu kao i splitska, 40 × 30 cm. Sadrži 26 reprodukcija prikaza narodne nošnje Kaštela, pa ju s predgovorom i popisom slika tvori 29 listova.

Posljednja u nizu je mapa *Solinska narodna nošnja na sta-*

*exhibition was complemented by a richly illustrated catalogue of Splitska grandeca. Sanja Ivančić authored the exhibition. Thematic units of the catalogue were authored by Ilda Vidović-Begonja, Sanja Ivančić, Branka Vojnović-Traživuk, and Arsen Duplančić.*³

Arsen Duplančić stands out as the only historian among Split ethnologists who not only contributed to the traditional printed publications of this project but also played a pivotal role in the creation of the groundbreaking electronic publication by the Ethnographic Museum, the CD-ROM titled *Split Memories*. It features ethnographic multimedia content and was intended as a new product of the Museum.⁴ The digitised material, stored on an optical disc, was made accessible to museum visitors via a touchscreen interface, a novel concept at the time, through a multimedia kiosk provided by *Kroma*, a Split-based IT company that also produced the CD-ROM.

The following year, the artbook titled *Kaštela Folk Costume: Depictions in Old Engravings and Drawings* was published, marking the inaugural publication of the newly established Museum of the Town of Kaštela. The Museum, founded on November 21, 1999,⁵ unveiled the artbook to the public on December

4 Braica 2000.

5 Prva muzejsko-galerijska ustanova na području grada Kaštela utemeljena je 1988. godine kao Galerija Studin. Galerija je 1992. godine preimenovana u Zavičajni muzej Kaštela, koji je bio smješten u povijesnoj jezgri Kaštel Novog u kuli Cippico. Tu se nalazio do preregistracije u Muzej grada Kaštela 1999. godine i preseljenja u kaštel Vitturi u Kaštel Lukšiću.

3 Meštrović 2020, p. 41.

4 Braica 2000.

5 The first museum and gallery institution in the area of the town of Kaštela was founded in 1988 under the name Studin Gallery. In 1992, the Gallery was renamed the Kaštela Heritage Museum and was located in the Cippico Tower in the historic centre of Kaštel Novi. There it remained until its re-registration as the Kaštela Town Mu-

Slika 2.
Publika na predstavljanju mape *Kaštelanska narodna nošnja*

Figure 2.
Audience at the presentation of the artbook *Kaštela Folk Costume*.

rim grafikama i crtežima, objavljena s odmakom od jednog desetljeća, kada je solinski Dom kulture Zvonimir preuzeo ulogu njezina suizdavača. Ona je manjeg formata, 30 × 20 cm, sa „samo“ 16 likovnih prikaza nošnje, ali s dvanaest stranica teksta s objašnjenjima atribucije solinske narodne nošnje na prikazima starih majstora, u čemu su autoru pomagali i muzejski stručnjaci.⁶ Arsen Duplančić u ove mape nije uvrstio istovrsne radove iz 20. stoljeća.⁷

Likovne prikaze koji nisu dio fundusa Arheološkog muzeja u Splitu trebalo je zatražiti od njihovih vlasnika te izraditi fotografije odgovarajuće kvalitete za ovu namjenu. Etnologinje Etnografskog muzeja Split Ida Jakšić i Sanja Ivančić za svog radnog posjeta Rimu 1998. kao posebnu uspomenu pamte preuzimanje fotografije akvarela Petra Zečevića *Kaštelanke (Castella di Traù)*⁸ u jednoj galeriji u središtu Rima, a prema Arsenovom dogovoru i uputama.⁹ *Kaštelanke* su tada bile u vlasništvu braće Špira i Save Raškovića, podrijetlom iz Boke kotorske, čija je obitelj s Kaštelima bila povezana obiteljskim i prijateljskim vezama.¹⁰ Fotografija nabavljena za kaštelansku

10 of the same year, along with the exhibition and a printed calendar featuring twelve selected images. The event took place in the “Blue Salon” of the *Palace Hotel* in Kaštel Stari, chosen due to the Museum’s lack of suitable space at the time (Fig. 1, 2). Printed in the same format as the Split collection at 40 x 30 cm, the Kaštela artbook comprises 26 reproductions showcasing the folk costumes of Kaštela, spread across 29 pages accompanied by a foreword and a list of images.

The final artbook in the series is titled *Solin Folk Costumes Depicted in Old Engravings and Drawings*, published a decade later with the Zvonimir Cultural Centre of Solin taking on the role of co-publisher. With a smaller format, measuring 30 x 20 cm, this instalment comprised “only” 16 depictions of costumes, but it included twelve pages of text, written by the author with the assistance of museum experts, explaining the attribution of the Solin folk costume in the depictions of old masters.⁶ Arsen Duplančić chose not to include similar works from the 20th century in these artbooks.⁷

In acquiring art representations not already kept in the Archaeological Museum in Split, requests had to be made to the

6 Isti tekst i pod istim naslovom objavljen je i u časopisu *Tusculum 2*, Solin 2009, str. 145-172.

7 Ivančić, Acalija 2015, str. 14.

8 Prijatelj 1983, str. 86-88.

9 Galleria Romana dell Ottocento, Via Sardegna 14, Roma.

10 Galerija više ne postoji, a spomenuti vlasnici više nisu živi tako da

seum in 1999, when it was moved to the Vitturi Castle in Kaštel Lukšić.

6 The same text, under the same title, was also published in the journal *Tusculum 2*, Solin 2009, pp. 145-172.

7 Ivančić, Acalija 2015, p. 14.

Slika 3.
Petar Zečević, *Kaštelanke*, 1860.

Figure 2.
Petar Zečević, *Kaštelanke*, 1860.

mapu bila je prva objava tog Zečevićevog akvarela u boji. Prethodno ju je 1983. objavio (crno-bijelo) Kruno Prijatelj, koji, kao povjesničar umjetnosti, o *Kaštelankama* između ostalog piše: *Zečevićev akvarel, koji je dospio do Rima, iz svih iznesenih razloga predstavlja – neovisno o svom neospornom značenju za našu etnografiju od koje očekuje nužnu valorizaciju – dragocjen doprinos profilu ovog zanimljivog i do pred koji decenij gotovo zaboravljenog splitskog umjetnika te pridonosi upoznavanju „metodologije“ njegova rada.*¹¹ (sl. 3)

Mimo formalne analize i određivanja njegove likovne vrijednosti, akvarel *Kaštelanke* Petra Zečevića iz 1860. godine uistinu ima značajnu kulturološku, a još veću etnografsku vrijednost, kako je to u svom radu naznačio Prijatelj. Obilježja koja ga takvim određuju višebrojna su i višeznačna. Akvarel je nastao kompilacijom nekoliko Zečevićevih pripremnih crteža iz njegova *Albuma*, zbirke crteža i akvarela nastalih u razdoblju od 1830. do 1875. godine, koji se čuvaju u Arheološkome muzeju, a potječu iz ostavština splitskoga plodonosnog gradonačelnika Antonija Bajamontija (1860. – 1882.).¹²

Dio crteža iz Zečevićevog *Albuma* također je reproduciran

owners, and high-quality photographs were necessary for this purpose. A memorable moment for the ethnologists of the Split Ethnographic Museum, Ida Jakšić and Sanja Ivančić, during their visit to Rome in 1998 was the retrieval of a photograph of a watercolour by Petar Zečević *Kaštelanke* (*Castella di Traù*)⁸ from a gallery in the centre of Rome, following Arsen's guidance and instructions.⁹ *Kaštelanke* was then in the possession of brothers Špiro and Sava Rašković, originally from Boka Kotorska, whose family had connections to Kaštela through familial and friendship bonds.¹⁰ The photograph, acquired for the Kaštela artbook, marked the first colour publication of Zečević's watercolour. Previously, it had been published in black and white in 1983 by Kruno Prijatelj, an art historian who, among other subjects, wrote about *Kaštelanke*: *Zečević's watercolour, which got into Rome, embodies, for all the reasons outlined—regardless of its indisputable significance for our ethnography from which it expects due valorisation—a valuable contribution to the profile of this intriguing and, until a few decades ago, nearly forgotten Split artist, while also contributing to the fami-*

je naš sljedeći zadatak pronaći novog vlasnika omiljenog akvarela s prikazom Zečevićevih *Kaštelanki* i vratiti ga u matičnu sredinu.

11 Prijatelj 1983, str. 88. Isti je rad ponovno objavljen u Prijatelj 1989, str. 44-46.

12 Isto.

8 Prijatelj 1983, pp. 86-88.

9 Galleria Romana dell'Ottocento, Via Sardegna 14, Roma.

10 The gallery no longer exists, and the mentioned owners are no longer alive. Our next objective is to locate the new owner of this beloved watercolour portraying Zečević's *Kaštela* women and restore it to its original environment.

u splitskoj, kaštelanskoj i solinskoj mapi kao njegovi samostalni radovi. Međutim, oni nisu toliko informativni koliko akvarel *Kaštelanke*, ponajviše zbog svojstva boje koju ova slikarska tehnika sama po sebi nosi. Međutim, ono što je velika razlika i otklon od likovnih prikaza narodnih nošnji drugih *starih majstora* iz 19. st. je to da je na Zečevićevu akvarelu kompozicija složena od čak šest ženskih likova različitih impostacija u krupnom kadru. Prikazi narodne nošnje tog razdoblja i s ovog prostora uobičajeno su tzv. vertikalne kompozicije, najčešće jednog „drvenog“ lika žene ili muškarca u narodnoj nošnji, prikazanih samo s jedne strane (gotovo redovito prednje) i bez ikakvih likovnih obilježja mjesta pa su im neophodne dodatne legende.

U smislu izražavanja lokalnih osobitosti kistom Zečevićev akvarel daleko je ispred drugih radova jer ima likove različitih položaja tijela i isto toliko vizura njihove odjeće koja je kod svih tipološki ista, ali se zbog dodatno razrađenih detalja (npr. vrsta marame ili boje suknji) doimaju vrlo različitim. Crtež kule u Kaštel Kambelovcu iz istog *Albuma* Zečević je izabrao kao prostorni orijentir i vješto ga uklopio u scenu ladanjskog prizora, baš kakvim i zamišljamo Kaštela iz dugog razdoblja podjele između trogirskog i splitskoga plemstva, odnosno između dviju komuna. Zečevićev akvarel *Kaštelanke* od velike je važnosti za proučavanje kaštelanske ženske nošnje te za potvrdu i dopunu druge građe i znanja o njezinim osobinama. Zato su autorice ovog teksta duboko zahvalne Arsenu Duplančiću za iznalaženje njegove reprodukcije u boji i stavljanje u prvi plan njihova interesa.

Posljedično, 2015. godine nastat će opsežna monografska izložba s pripadajućom publikacijom *Povismo i sukno: Kaštelansko tradicijsko ruho* u suradnji Etnografskog muzeja Split i Muzeja grada Kaštela.¹³ Arsen Duplančić nije neposredno sudjelovao u njezinu oblikovanju, ali je ovu izložbu predložio za nagradu Hrvatskog muzejskog društva u kategoriji za *provedeni istraživački rad koji je rezultirao izložbom ili stručnom publikacijom*. Zahvaljujući njegovu obrazloženju prijedlog je prihvaćen te je nagrada (diploma) za godinu 2016. g. pripala autoricama - Sanji kaštelanskoj & Sanji splitskoj (sl. 4, 5).

Nakon objave prvih dviju mapa nametnula se zamisao o prijevodu Carrarine *La Dalmazia descritta* na hrvatski jezik i njezinoj objavi u cijelosti, jer su se dotad prevodili samo ulomci za potrebe pojedinih stručnjaka. Tako je djelo pod hrvatskim naslovom *Dalmacija kako ju je opisao profesor doktor Frane Carrara* od 2006. godine postalo dostupno i kao moguće popularno štivo širokoj kulturnoj javnosti. Izdavač je bio Etnografski muzej Split, a jedan od njegovih predstavljača bio je i Arsen

liarisation of his “methodology” of work.¹¹ (Fig. 10)

Despite its formal analysis and artistic merit, Petar Zečević’s 1860 watercolour *Kaštelanke* holds significant cultural and even greater ethnographic value, as noted by Prijatelj in his text. Its importance stems from numerous and nuanced characteristics. The watercolour was composed by integrating several preparatory drawings from Zečević’s *Album*, a compilation of drawings and watercolours created between 1830 and 1875. These pieces are housed in the Archaeological Museum and originate from the legacy of Antonio Bajamonti, a prominent mayor of Split (1860–1882).¹²

Some of the drawings from Zečević’s *Album* are also reproduced independently in the Split, Kaštela, and Solin artbooks. However, they are not as informative as the *Kaštelanke* watercolour, primarily due to the inherent properties of the colour that this painting technique embodies. What sets Zečević’s watercolour apart and distinguishes it from other artistic depictions of folk costumes by 19th-century *masters* is the composition itself. In Zečević’s watercolour, the composition features as many as six female figures in different settings within a close-up frame. Typical depictions of folk costumes in this period include vertical compositions, which usually depict a single static figure of a man or woman in a folk costume, shown only from one side (typically the front) and lacking any pictorial context. As a result, they require additional labels to provide context.

Zečević’s watercolour surpasses other works in its portrayal of local peculiarities by depicting figures in various body positions and showcasing different points of view of their clothing. Despite being typologically similar, the costumes appear distinct due to intricate details such as the type of scarf or colour of the skirts. Zečević used a drawing of the tower in Kaštel Kambelovac from the same *Album* as a spatial landmark, skilfully integrating it into a rural setting that evokes the image of Kaštela from a long-lasting period marked by the division between the nobility of Trogir and Split or between two communities. Zečević’s watercolour, *Kaštelanke*, holds significant importance in the study of women’s folk costumes, serving to confirm and supplement existing materials and knowledge about their characteristics. Therefore, the authors of this text extend their sincere gratitude to Arsen Duplančić for his efforts in locating its colour reproduction and elevating it to the forefront of their research.

Consequently, in 2015, a comprehensive monographic exhibition titled *Povismo i sukno: Traditional Kaštela Attire* was developed through collaboration between the Split Ethnographic Museum and the Town Museum of Kaštela.¹³ While Arsen

13 Nakon postavljanja u Splitu izložba je gostovala u Dubrovniku, a u smanjenom obliku i prilagođena stalnom postavu Muzeja grada Kaštela bila je 2021. postavljena u kaštelu Vitturi u Kaštel Lukšiću pod naslovom *Povismo i sukno – evo nas doma!*

11 Prijatelj 1983, p. 88. The same text was republished in Prijatelj 1989, pp. 44-46.

12 Ibid.

13 After being installed in Split, the exhibition toured Dubrovnik, and in a reduced form and adapted to the permanent exhibition of the

Slika 4.
S izložbe *Povismo i sukno*,
Etnografski muzej u Splitu, 22.
listopada 2015. Arsen Duplančić.

Figure 4.
From the exhibition *Povismo i sukno*,
Ethnographic Museum of
Split, October 22, 2015. Arsen
Duplančić.

Slika 5.
S izložbe *Povismo i sukno*
– *evo nas doma!*, Muzej
grada Kaštela 29. siječnja
2021. Slijeva nadesno: Sanja
splitska & Sanja *kaštelanska*.

Figure 5.
From the exhibition *Povismo i sukno – evo nas doma!*,
Museum of the Town of
Kaštela, January 29, 2021.
From left to right: Sanja of
Split and Sanja of Kaštela.

Slika 6.
Predstavljanje knjige F. Carrare
Dalmacija u Etnografskom
muzeju Split, 7. ožujka 2007.
Slijeva nadesno: ravnatelj dr.
sc. Silvio Braica, prevoditeljica
Božidarka Ščerbe-Haupt i
predstavljatelj Arsen Duplančić.

Figure 6.
Presentation of F. Carrara's book
Dalmacija (*Dalmatia*) at the Split
Ethnographic Museum, March 7,
2007. From left to right: director
Silvio Braica, translator Božidarka
Ščerbe Haupt, and presenter
Arsen Duplančić.

Duplančić¹⁴ (sl. 6).

Suradnji s Arsenom Duplančićem u razdoblju od 1997. naovamo, začetoj najavom izrade mapa, okosnica su najčešće bile narodne nošnje. Međutim, svojim neiscrpnim poznavanjem

Duplančić did not directly participate in its organisation, he nominated the exhibition for the Croatian Museum Society's award in the category *for conducted research resulting in an exhibition or professional publication*. Thanks to his advocacy, the proposal was accepted, and the authors—Sanja of Kaštela and Sanja of Split—received the award (diploma) for the year 2016 (Fig. 4, 5).

After the publication of the initial two artbooks, the idea of translating Carrara's *La Dalmazia descritta* into Croatian and releasing it in its entirety emerged. Previously, only excerpts had been translated for individual experts' needs. Consequently, from 2006 onwards, the work was made accessible to the broader cultural public under the Croatian title *Dalmacija kako ju je opisao profesor doktor Frane Carrara* (*Dalmatia as Described by Professor Doctor Frane Carrara*). The Split Ethnographic Museum published the work, with Arsen Duplančić serving as one of its presenters¹⁴ (Fig. 6).

The collaboration with Arsen Duplančić from 1997 onwards, initiated by the announcement of the artbook creation, frequently focused on folk costumes. However, his extensive knowledge of library and archival materials, whether from his own library or other *external* sources, allowed him to easily recognise their relevance to various social and humanistic topics, thus benefiting other colleagues in diverse ways. This versati-

Kaštela City Museum, it was installed in 2021 at the Vitturi Castle in Kaštel Lukšić under the title *Povismo i sukno – evo nas doma!*

14 Prijevod *La Dalmazia descritta...* je ideja Sanje Ivančić, kustosice Etnografskog muzeja Split. Djelo je prevela Božidarka Ščerbe Haupt, a dodatnu vrijednost tom izdanju pridodao je Marko Špičić svojim uvodnim prilogom. Više o tomu Ivančić, Acalija 2015.

14 The translation of *La Dalmazia descritta...* was the idea of Sanja Ivančić, curator of the Split Ethnographic Museum. The work was translated by Božidarka Ščerbe Haupt, and Marko Špičić added additional value to this edition with his introductory contribution. For more information on this, see Ivančić, Acalija 2015.

Slika 7.
S izložbe *Etnografski opus fotografa Stühlera* autorica Ive Meštrović i Branke Vojnović Traživuk. Etnografski muzej Split, 24. siječnja 2018.

Figure 7.
From the exhibition *Etnografski opus fotografa Stühlera* (Ethnographic Works of Photographer Stühler) by authors Iva Meštrović and Branka Vojnović Traživuk. Split Ethnographic Museum, January 24, 2018.

knjižničarske i arhivske građe, bilo *svoje* knjižnice bilo drugih, *tudih* izvora, Arsen je lako prepoznavao njihovu važnost za druge društvene i humanističke teme pa je bio od koristi i drugim kolegama. Upravo zbog toga je kolegica Branka Vojnović Traživuk iz Etnografskog muzeja imala potrebu pridružiti nam se te i u ovom članku odati zahvalnost Arsenovu udjelu u njezinu radu:

Prilikom istraživanja života i rada fotografa Dragutina Karla Stühlera 2017. godine obratila sam se Arsenu Duplančiću i zatražila uvid u arhiv Arheološkog muzeja budući da je Stühler ondje bio službeno zaposlen. Nakon što sam objasnila što me zanima, Arsen je pretražio građu i izlučio one dokumente koji bi mogli sadržavati nešto od traženog. Dakle, odmah me uputio na moguće izvore i time mi znatno olakšao istraživanje. Tako me uputio na pravi put i time poštedio od lutanja koja ponekad u početnoj fazi rada mogu udaljiti istraživača od promatrane teme. Zbog toga sam smatrala da ga je potrebno navesti kao osobu koja mi je pružila kvalitet-

lity and expertise prompted Branka Vojnović Traživuk from the Ethnographic Museum to join us and express gratitude to Arsen's contribution to her work:

During my research on the life and work of photographer Dragutin Karlo Stühler in 2017, I turned to Arsen Duplančić and requested access to the archives of the Archaeological Museum since Stühler was officially employed there. After explaining what I was interested in, Arsen searched through the material and selected documents that could contain what I was looking for. Therefore, he immediately directed me to possible sources, significantly facilitating my research. He guided me in the right direction and spared me from wandering, which sometimes in the initial stages of research can divert the researcher from the topic. Because of this, I felt it was necessary to mention him as the person who provided me with quality expert assistance, so I thanked him in the catalogue text¹⁵ (Fig. 7).

To highlight Duplančić's dedication to thoroughness in his

15 Meštrović, Vojnović Traživuk 2018, p. 37, note 48.

nu stručnu pomoć te sam mu zahvalila u tekstu kataloga¹⁵ (sl. 7).

Za ilustraciju Duplančićeve težnje za perfekcijom u radu navodimo i drugi nedavni primjer iz prve ruke, kojim on 7. veljače 2023. autoricama teksta skreće pozornost na etnografski udjel u svojim radovima, koji bi ovom prilikom mogli ostati nezapaženi:

Drage Sanje,

Osim onih triju mapa, građiva za etnologe ima i u mojim radovima koji po svojim naslovima ne odaju da je tako. To se najbolye vidi u članku o splitskoj općinskoj straži u kojem donosim akvarrel stražara odjevenog u narodnu nošnju. U članku o sjemeništu na str. 97 navodim dijelove odjeće za slugu, na str. 98 spominjem pranje pšenice prije mljevenja, a na str. 106, bilj. 97, navodim da su žene gazile masline prigodom proizvodnje ulja. U radu o crkvi Gospe od Pojišana navodim podatke o zavjetnima darovima i nakitu, str. 161-164, 172-174, 177-184. Ne smijem preskočiti ni moj intervju u katalogu izložbe o odrastanju u Splitu.

Srdačno

Vaš

Arsen¹⁶

Pritom navodi:

- *Odjeća splitske općinske straže iz sredine XIX. stoljeća*, *Kulturna baština* 31, Split 2002., str. 205-214.
- *Sjemenište i gimnazija u Splitu na početku XIX. stoljeća*, u: 290 godina Klasične gimnazije u Splitu 1700-1990. [Zbornik radova.] Split 1990., str. 87-110.
- *Crkva Gospe od Pojišana do početka XX. stoljeća*, u: *Kapucinski samostan i svetište Gospe od Pojišana u Splitu*, Split 2010., str. 129-188.
- *[Sjećanja na moje djetinjstvo]*, u: *Vedrana Premuž Đipalo, Odrastanje 60-ih i 70-ih*, Split 2016., str. 134-139.

Dakako, Arsen je premašio svoje navode objavljujući više kulturološko-etnografskih tema i u *Kaštelanskim zbornicima*, časopisu Muzeja grada Kaštela. Značajan je njegov članak o ikonografiji Kaštel Sućurca i Kaštel Gomilice na neobjavljenim crtežima iz 18. stoljeća.¹⁷ Godine 1994. objavio je pjesme Mihovila Jurjetinovića Ivakića, gotovo nepoznatog kaštelanskog pjesnika, jednog od prevoditelja Biblije,¹⁸ među kojima ističemo one vezane uz narodne običaje, svadbe, derneke...¹⁹ Njegovi radovi o granici između Splita i Trogira na Čiovu²⁰ te o tri srednjovjekovna spomenika iz Kaštela²¹ donose niz kulturno-povijesnih podataka vezanih uz naselja podno Kozjaka. Izvor poda-

work, we present a recent firsthand example from February 7, 2023, where he drew the authors' attention to the ethnographic contributions within his works that might otherwise go unnoticed:

Dear Sanjas,

In addition to the three artbooks, there are also instances of ethnographic content within my works that may not be immediately apparent from their titles. This is particularly evident in the article about the municipal guard of Split, where I present a watercolour of a guard dressed in traditional costume. In the article about the seminary, I discuss parts of servants' clothing on page 97, the washing of wheat before grinding on page 98, and on page 106, footnote 97, I mention the traditional practice of women treading olives during oil production. In my text on the Church of Our Lady of Pojišan, I provide detailed information on votive offerings and jewellery on pages 161-164, 172-174, and 177-184. Lastly, I must not overlook my interview included in the exhibition catalogue about growing up in Split.

Yours sincerely,

Arsen¹⁶

In addition, he provides:

- *Odjeća splitske općinske straže iz sredine XIX. stoljeća* (*Clothing of the Split municipal guard from the mid-19th century*), *City of Split Heritage Journal* 31, Split 2002, pp. 205-214
- *Sjemenište i gimnazija u Splitu na početku XIX. stoljeća* (*Seminary and gymnasium in Split at the beginning of the 19th century*), in: 290 godina Klasične gimnazije u Splitu 1700-1990 (290 Years of Classical Gymnasium in Split 1700-1990). [Proceedings.] Split 1990, pp. 87-110.
- *Church of Our Lady of Pojišan until the beginning of the 20th century*, in: *Kapucinski samostan i svetište Gospe od Pojišana u Splitu* (Capuchin Monastery and Shrine of Our Lady of Pojišan in Split), Split 2010, pp. 129-188.
- *[Sjećanja na moje djetinjstvo]* (*[Memories of my childhood]*), in: *Vedrana Premuž Đipalo, Odrastanje 60-ih i 70-ih* (Growing Up in the 60s and 70s), Split 2016, pp. 134-139.

Arsen's contributions extended beyond what he stated, as evidenced by his publication of various cultural-ethnographic topics in the journal of the Museum of the Town of Kaštela. Particularly noteworthy is his article on the iconography of Kaštel Sućurac and Kaštel Gomilica, which is based on previously unpublished drawings from the 18th century.¹⁷ In 1994, he also published poems by Mihovil Jurjetinović Ivakić, a relatively unknown poet from Kaštela and one of the translators of the Bible.¹⁸ This publication highlighted Ivakić's poems re-

15 Meštrović, Vojnović Traživuk 2018, str. 37, bilj. 48.

16 Arsen Duplančić nije imao nikakvog ranijeg uvida u tekst ili sadržaj ovoga članka.

17 Duplančić 1993.

18 Don Frane Bulić ga bilježi kao *Popa Mihovila Jurjetinovića Ivakića Kaštelanina*.

19 Duplančić 1994.

20 Duplančić 1995.

21 Duplančić 2008.

16 Arsen Duplančić had no prior knowledge of the text or content of this article.

17 Duplančić 1993.

18 Don Frane Bulić records him as *Priest Mihovil Jurjetinović Ivaković, a native of Kaštela*.

taka o pučkim vjerovanjima i pričama te nekim običajima na solinsko-kaštelanskom području pružaju doživljaji don Frane Bulića koje je za tisak priredio upravo Arsen.²²

Duplančića je, kao mnoge povjesničare, etnologe, folkloriste i arheologe, zainteresirala i rukopisna građa Ivana Petra Careva pohranjena u Kulturno-povijesnoj zbirci Muzeja grada Kaštela. Njegovi rukopisi imaju ponajprije kulturno-povijesni značaj, kao izvorna etnološka i folkloristička građa koja može biti dijelom nacionalnog kulturnog blaga u sklopu mikro povijesnog istraživanja svakodnevnice kaštelanskih naselja. Krajem 19. stoljeća i u 20. st. lokalna je kultura doživjela velike promjene zbog modernizacije i urbanizacije tako da su mnogi stariji elementi tradicijske kulture, poput nošnje, običaja, pjesama i plesova trajno nestali, a čiji su zapisi i spomeni dio ovog rukopisnog fonda. Knjigu Ivana Petra Careva *Ivo i Katarina. Kaštelanski razgovori pod Kozjakom* uredili su Sanja Acalija i Ivan Carev, a javnosti ju je 2022. predstavio Arsen Duplančić (sl. 8).

Arsen je s jednakom važnošću osjetio potrebu da fundus kaštelanskog Muzeja obogati predmetima etnografskog karaktera koji su pripadali njegovoj *babi* Vjekoslavi (Luidi). Naime, njegov djed, Splićanin Josip Duplančić (*4. listopada 1880.) oženio se 15. veljače 1906. Kaštelankom Vjekoslavom Damjanov (*30. svibnja 1886.) iz Kaštel Gomilice.²³ Naknadno je darovao još neke fotografije i predmete.²⁴ K tome je iz osobnog nasljeđa izdvojio i darovao neke predmete Etnografskom muzeju Split, a stare obiteljske fotografije *dida* Bepa i *babe* Luide već su 1998. bile korištene za *Spli'sku grandecu*. Ovome trebamo dodati i donaciju predmeta iz vlastitog djetinjstva, igračaka i dječji strip *Mendo*, koje je darovao Muzeju prigodom pripremanja izložbe Vedrane Premuž Đipalo *Odrastanje 60-ih i 70-ih*, Split 2016.²⁵ U istoimenom katalogu objavljene su i Arsenove fotografije te intervju o djetinstvu.²⁶

Iz svega navedenoga razvidno je kako je obrada raznovrsnih etnografskih tema u tijesnoj suradnji s Arsenom Duplančićem polučila više značajnih i zanimljivih rezultata, posebno onih publicističke vrste. U nekima je on bio samostalni stvaralac, kao kod mapa likovnih prikaza narodnih nošnji splitsko-kaštelanskog bazena, a u drugima pouzdan i djelotvoran su/dionik (sl. 9).

Posebno treba naglasiti da je Arsen Duplančić bio ključna osoba (posredno ili neposredno) međusobne umreženosti i su-

lated to folk customs, weddings, celebrations, and more.¹⁹ Additionally, Arsen's texts on the border between Split and Trogir on Čiovo,²⁰ as well as on three mediaeval monuments from Kaštela,²¹ offer valuable cultural-historical insights into the settlements at the foothills of Kozjak. The experiences of Don Frane Bulić regarding folk beliefs, stories and certain customs in the Solin-Kaštela region serve as a valuable source of data, and Arsen himself compiled them for publication.²²

Duplančić, like many historians, ethnologists, folklorists, and archaeologists, took a keen interest in the manuscript collection of Ivan Petar Carev, housed in the Cultural-Historical Collection of the Town Museum of Kaštela. These manuscripts hold significant cultural-historical value as original ethnological and folkloric materials, contributing to the national cultural heritage within the context of micro-historical research on the everyday life of Kaštela settlements. In the late 19th and early 20th centuries, the local culture underwent notable transformations due to modernisation and urbanisation, resulting in the permanent disappearance of many traditional cultural elements such as clothing, customs, songs, and dances. Records and mentions of these elements are preserved within the manuscript collection. The book *Ivo i Katarina: Kaštelanski razgovori pod Kozjakom (Ivo and Katarina: Kaštel Conversations in the Foothills of Kozjak)* by Ivan Petar Carev and edited by Sanja Acalija and Ivan Carev was unveiled to the public in 2022 by Arsen Duplančić (Fig. 8).

Arsen made significant efforts to enrich the collection of the Kaštela Museum with ethnographic items that once belonged to his grandmother, Vjekoslava (Luida). His grandfather, Josip Duplančić (born October *4, 1880), a native of Split, married Vjekoslava Damjanov (born May *30, 1886) from Kaštel Gomilica on February 15, 1906.²³ Arsen donated various photographs and items to the Museum.²⁴ Furthermore, Arsen contributed to the Split Ethnographic Museum by donating select items from his personal inheritance. Notably, old family photographs of his grandfather Bepo and grandmother Luida were used for the *Spli'ska grandeca* exhibition in 1998. Moreover, during the preparation of the exhibition *Odrastanje 60-ih i 70-ih (Growing Up in the 60s and 70s)* by Vedrana Premuž Đipalo in Split in 2016, Arsen made a donation of items from his own childhood, including toys and the children's comic *Mendo*, to the Museum.²⁵ The exhibition catalogue featured Arsen's pho-

22 Duplančić 1986.

23 Dijelovi nošnje, nakit, figure za božićne jaslice, kućanski predmeti itd. Kupoprodajni ugovor br. 16/2005. od 13. srpnja 2005.

24 Ugovor o darovanju br. 99/2007. od 17. rujna 2007.

25 Darovni ugovor od 3. listopada 2016., Klasa: 612-05/16-01/167, Ur. broj: 2181-113-16-29. Premuž Đipalo 2016, str. 240-242, predmeti s inventarnim brojevima 7766-7774.

26 Premuž Đipalo 2016, str. 51, sl. 29; str. 56, sl. 37; str. 61, sl. 43, 44; str. 109, sl. 88 (*Mendo*); str. 213 (popis vlasnika); str. 134-139 (intervju).

19 Duplančić 1994.

20 Duplančić 1995.

21 Duplančić 2008.

22 Duplančić 1986.

23 Parts of costumes, jewellery, Christmas nativity figurines, household items, etc. Sales contract no. 16/2005, dated July 13, 2005.

24 Donation agreement no. 99/2007, dated September 17, 2007.

25 Donation agreement dated October 3, 2016, Class: 612-05/16-01/167, Reg. No.: 2181-113-16-29. Premuž Đipalo 2016, pp. 240-242, items with inventory numbers 7766-7774.

Slika 8.
Predstavljanja knjige I. P. Careva *Ivo i Katarina. Kaštelanski razgovori pod Kozjakom*, Muzej grada Kaštela 1. ožujka 2022. Slijeva nadesno: Ivan Šuta, Ivan Carev, Sanja Acalija, Arsen Duplančić.

Figure 8.
Presentation of I. P. Carev's book *Ivo i Katarina: Kaštelanski razgovori pod Kozjakom* at the Museum of the Town of Kaštela on March 1, 2022. From left to right: Ivan Šuta, Sanja Acalija, and Arsen Duplančić.

Slika 9.
S izložbe *Kartoline iz muzejskog albuma*, Etnografski muzej Split, 2. srpnja 2021. Slijeva nadesno: Arsen Duplančić, Sanja Ivančić i Volga Lopušinsky-Zoković.

Figure 9.
From the exhibition *Kartoline iz muzejskog albuma* (*Postcards from the Museum Album*), Split Ethnographic Museum, July 2, 2021. From left to right: Arsen Duplančić, Sanja Ivančić, and Vola Lopušinsky-Zoković.

radnje više muzejskih ili kulturnih ustanova s ovog prostora. Istaknimo da je prva izložba ostvarena u suradnji Etnografskog i Arheološkog muzeja bila *Sveti Dujam i njegov blagdan kroz stoljeća*, posvećena splitskom gradskom patronu, a postavljena 1991. godine. Autori su joj bili Renata Vujnović i opet Ar-

tographs and an interview about his childhood.²⁶

From the aforementioned, it is clear that the exploration of diverse ethnographic subjects in close partnership with Arsen Duplančić has yielded noteworthy and compelling outcomes, particularly in journalistic endeavours. In certain instances, he served as the sole creator, as demonstrated by the artbooks depicting visual representations of folk costumes in the Split-Kaštela basin, while in others, he was a reliable and impactful contributor (Fig. 9).

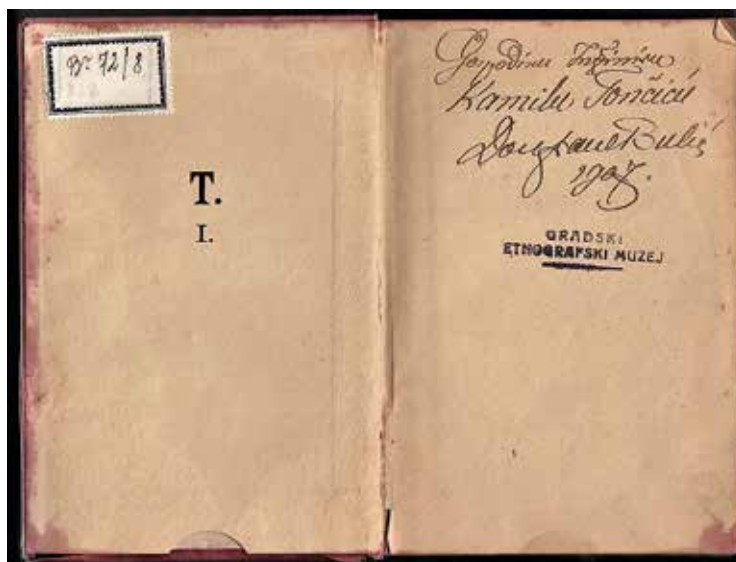
It should be underscored that Arsen Duplančić played a pivotal role, whether directly or indirectly, in facilitating interconnection and collaboration among several museums and cultural institutions in the region. Notably, the first collaborative exhibition between the Ethnographic and Archaeological Museums, titled *Sveti Dujam i njegov blagdan kroz stoljeća* (*Saint Domnius and his Feast Through the Centuries*), dedicated to the patron saint of Split, was organised in 1991. Renata Vujnović and Arsen Duplančić were the authors of this exhibition, while the accompanying publication was released by the National Library in Split and the former Museum of the People's Revolution, along with the Archaeological and Ethnographic Museums.

Arsen also played a central role in the transfer of items

26 Premuž Đipalo 2016, p. 51, Fig. 29; p. 56, Fig. 37; p. 61, Fig. 43, 44; p. 109, p. 88 (*Mendo*); p. 213 (list of owners); pp. 134-139 (interview).

sen Duplančić, a uz Arheološki i Etnografski muzej izdavači prateće publikacije bili su Narodna knjižnica u Splitu te ondašnji Muzej narodne revolucije.

Arsen je također bio i glavni akter pri primopredaji predmeta koje je Arheološki muzej u Splitu procijenio kao *ne arheološke predmete, koji su etnografskog karaktera*. Zato ih je Arheološki muzej izlučio iz svojih zbirki te ih ustupio, odnosno darovao Etnografskom muzeju u Splitu. Primopredaju je odobrio 19. listopada 2004. ravnatelj Emilio Marin, a Etnografskom muzeju predao ih je Arsen Duplančić.²⁷ Bila je to potvrda dugogodišnjih dobrih odnosa dvaju muzeja, najstarijih specijaliziranih muzeja u Hrvatskoj, zabilježenih još 1907. godine, kada je don Frane Bulić vodič *Vodja po Spljetu i Solinu*, s posvetom, darovao Kamilu Tončiću²⁸ (sl. 10).

Slika 10.
Bulićeva posveta Kamilu Tončiću na knjizi *Vodja po Spljetu i Solinu*, Zadar 1894.

Figure 10.
Dedication by Bulić to Kamilu Tončić in the book *Vodja po Spljetu i Solinu* (*Guide through Split and Solin*), Zadar 1894.

that the Archaeological Museum deemed to be of ethnographic rather than archaeological significance. Consequently, these items were separated from their collections and generously donated to the Split Ethnographic Museum. The approval for this transfer was granted on October 19, 2004, by the museum's director, Emilio Marin. Arsen Duplančić transferred them to the Ethnographic Museum,²⁷ further solidifying the longstanding positive relations between the two oldest specialised museums in Croatia. This relationship dates back to 1907, when Don Frane Bulić gifted the guide *Vodja po Spljetu i Solinu* (*Guide through Split and Solin*), with a written dedication, to Kamilu Tončić²⁸ (Fig. 10).

27 Darovni ugovor Klasa 612-05/04-01/153a, Ur. br. 2181-113-04-2.

28 Posveta glasi: *Gospodinu Inženiru Kamilu Tončiću Don Frane Bulić 1907*. Vodič su napisali Luka Jelić, Frane Bulić i Simon Rutar, a tiskan je u Zadru 1894. u prigodi Prvoga međunarodnog kongresa za starokršćansku arheologiju održanog u Splitu i Solinu. Vodič je objavljen i u prijevodu na talijanski, pod naslovom *Guida di Spalato e Salona*. Godine 2019. nakladnik Dominović iz Zagreba ponovio je oba izdanja, u čemu su sudjelovali Arsen Duplančić i Joško Belamarić.

27 Donation agreement, Class: 612-05/04-01/153a, Reg. No. 2181-113-04-2.

28 The dedication reads: *To Mr. Engineer Kamilu Tončić from Don Frane Bulić, 1907*. The guide was written by Luka Jelić, Frane Bulić, and Simon Rutar, and it was printed in Zadar in 1894 for the First International Congress for Early Christian Archaeology held in Split and Solin. The guide was also published in Italian under the title *Guida di Spalato e Salona*. In 2019, both editions were reissued by the publisher Dominović from Zagreb, with the participation of Arsen Duplančić and Joško Belamarić.

Literatura / Bibliography**Braica 2000**

S. Braica, *Primjena novih tehnologija u Etnografskom muzeju*, Informatika museologica 31 (1-2), Zagreb 2000, 36-39.

Duplančić 1986

A. Duplančić, *Nekoliko doživljaja don Frane Bulića iz njegove neobjavljene knjige o Saloni*, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku 79, Split 1986, 315-348.

Duplančić 1993

A. Duplančić, *Kaštel Sućurac i Kaštel Gomilica na neobjavljenim crtežima iz XVIII. stoljeća*, Kaštelanski zbornik 3, Kaštela 1993, 75-84.

Duplančić 1994

A. Duplančić, *Pjesme Mihovila Jurjetinovića Ivakića*, Kaštelanski zbornik 4, Kaštela 1994, 259-268.

Duplančić 1995

A. Duplančić, *Razgraničenje između Splita i Trogira na Čiovu u 15. stoljeću*, Starohrvatska prosvjeta, ser. III, 21/1991, Split 1995. (1996), 289-303.

Duplančić 1998a

A. Duplančić, *Bilješke uz mapu „Splitska narodna nošnja“*, in: *Spli'ska grandeca*, Split 1998, 37-44. Ponovljeno u: *U sjeni svetoga Duje: Spli'ska grandeca*, Split 2005, 43-59.

Duplančić 1998b

A. Duplančić, *Splitska narodna nošnja: prikazi na starim grafikama i crtežima*, Split 1998.

Duplančić 1999

A. Duplančić, *Kaštelanska narodna nošnja: prikazi na starim grafikama i crtežima*, Split – Kaštela 1999.

Duplančić 2008

A. Duplančić, *Tri srednjovjekovna spomenika iz Kaštela*, Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji 41, Split 2005-2007. <2008.>, 49-66.

Duplančić 2009

A. Duplančić, *Solinska narodna nošnja na starim grafikama i crtežima*, Solin – Split 2009.

Ivančić, Acalija 2015

S. Ivančić, S. Acalija, *Povismo i sukno: Kaštelansko tradicijsko ruho*, Split 2015.

Meštrović 2020

I. Meštrović, *Izdavačka djelatnost Etnografskog muzeja Split kroz 110 godina djelovanja*, Split 2020.

Meštrović, Vojnović Traživuk 2018

I. Meštrović, B. Vojnović Traživuk, *Etnografski opus fotografa Stühlera*, Split 2018.

Premuž Đipalo 2016

V. Premuž Đipalo *Odrastanje 60-ih i 70-ih*, Split 2016.

Prijatelj 1983

K. Prijatelj, *Dopune katalogu splitskih slika sredine prošlog stoljeća*, Kulturna baština 14, Split 1983, 79-89.

Prijatelj 1984

K. Prijatelj, *Tri splitska slika amatera iz 19. stoljeća*, Split 1984, 44-46.

Prijatelj 1989

K. Prijatelj, *Slikarstvo u Dalmaciji od 1784. do 1884.*, Split 1989.

